

[Villemoes.]

forslag, maa jeg først gøre nogle Bemærkninger. Vi har i Udvalget, da vi var klar over, at Synspunkterne var saa forskellige, at vi ikke kunde gøre os Haab om at komme under een Hat paa dette Omraade, søgt at faa nærmere Oplysning om forskellige Ting, som vi ikke fik tilfredsstillende Svar paa under første Behandling her i Salen. Som vi har skrevet i Betænkningen fra Venstres Side, har de Besvarelser, vi har faaet paa vore Spørgsmaal, ikke været fyldestgørende.

Lad mig nævne, at jeg i min vistnok allersidste Replik under Sagens første Behandling om Aftenen den 11. Februar maatte sige til den højtærede Handelsminister, at da jeg spurgte, om han nu vilde eller kunde give virkelig Besked om, hvem der var at anse for Importør, blev Svaret en Gaaen uden om dette Spørgsmaal. Den højtærede Minister har kun henvist til Lovforslagets § 3, 4de Stykke. Jeg har tidligere takket for enhver Imødekommenhed, og jeg gentager gerne her, at enhver Imødekommenhed er vi taknemmelige og glade for. Men det, jeg spurgte om, var noget helt andet end det, jeg fik Svar paa. Dersom den højtærede Minister — hvad der ikke er noget som helst at sige til — ikke selv er inde i alle Enkeltheder vedrørende Loven og dens Administration, saa ved jeg i alt Fald, at hans Embedsmænd i Ministeriet eller i Valutakontoret maa være det. Jeg vover at paastaa, at det er en uanstændig Behandling fra Ministeriets Side, der nu paa femte Aar er givet Importørerne. Det Forhold, at den, der er Ejer af en Vare ved Afsendelsen fra Købslandet, ikke betragtes som Importør, skulde være nok til at bevise, at man er langt ude ved Bestemmelsen af, hvem der skal betragtes som Importør i Danmark. Men naturligvis, vi er de smaa og har kun at benytte vor Mindretalsret til at kritisere. Det gør jeg imidlertid, og det afstaar jeg ikke fra, saa længe Ministeriet eller Ministeren vil blive ved at opretholde den Uretfærdighed, som efter min Mening findes her, og som vi nu har paataalt gennem mange Aar. Men jeg erkender som den ærede Ordfører, at vi i Udvalget af Ministeren har faaet mundtligt Tilsagn om, at man vil gøre sit bedste for nu at dele Sol og Vind lige, for nu at rette op paa det, man har for sømt i 5—6 Aar. Det erkender jeg, og det takker jeg for. Vi faar nu i det Aar, der kommer, Lejlighed til at blive klar over, om dette Tilsagn er mere værd end de Ud-

talelser, vi paa det Omraade har faaet gennem Aarene.

Dernæst vil jeg gerne nævne et lille Punkt, som jeg ogsaa omtalte ved første Behandling, nemlig Valutakontorets Driftsudgifter. Jeg tillod mig ved første Behandling at sige, at de sidste Tal, der er fremkommet med Hensyn til dette store Kontors Driftsudgifter, lød paa ca. 1 800 000 Kr. Da den højtærede Minister næste Dags Aften fik Ordet her i Tinget, meddelte han, at man maatte regne med, at dette Udgiftstal var steget med 1 Mill. Kr. Nu i Mellemtiden har vi faaet lagt paa Rigsdagens Bord Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Aaret fra 1. April 1936 til 31. Marts 1937, og deri finder man under § 7 bl. a. opført Statens Andel af Nationalbankens Øverskud. Derfra har man trukket Udgifterne til Opretholdelse af Valutakontoret, til Valutakommissæren — det er vel sagtens kun for et halvt Aar — og i øvrigt de almindelige Udgifter til Valutakontorets Honorarer, nemlig 1 950 000 Kr., hvortil kommer Kontorhold m. v. 445 000 Kr. De samlede Udgifter til Valutakontoret andrager 2 416 566 Kr., altsaa noget mindre end det Tal, den højtærede Minister den nævnte Aften fremkom med, men 700 000 Kr. mere end det sidste Tal, jeg havde haft Lejlighed til at se. Men jeg forstaar altsaa, at den højtærede Ministers — jeg kan vel uden at fornærme Ministeren sige — Administrationstalent gaar i Retning af større og større Omkostninger, eftersom han har regnet med en yderligere Stigning til 2,7 Mill. Kr. Det er som nævnt en Stigning fra 1935—36 paa 1 Mill. Kr. under samme Lov, en Lov, der efter min Mening ikke er undergaaet nogen som helst afgørende Forandring ved de Fornyelser, den har været underkastet i den høje Rigsdag.

Nu skal dette Udgiftsbeløb altsaa ganske stille lempes over paa de danske Forbrugere som en indirekte Beskatning i Henhold til dette Lovforslag, som antagelig vedtages, inden Sol gaar ned i Aften. Herved sparer Statskassen disse 2,7 Mill. Kr. Om der fortsat vil blive en tilsvarende Stigning, er et aabent Spørgsmaal, som vi vil faa opklaret, naar vi faar Regnskaberne at se om et Aar. Hidtil har Stigningen imidlertid været formidabel og større end vist paa noget som helst andet Kontor i vort Land, navnlig i Betragtning af, at Omsætningen er gaaet ned. Vi ved jo alle sammen, at vi ikke har haft Stigning i Vareomsætningen under denne Lov. Derfor har jeg ikke kunnet lade være med at omtale dette saa omstænd-